

noie, som det behøves i det nævnte Tiemed, navnlig under vore Forhold, hvor det ikke kan paavises, at Regjeringen nogensinde har villet indsmugle Noget under sine Forlangender, men hvor den tværtimod altid aabent har vedkjendt sig, hvad der laa i dem. Et positivt Resultat have vi ganske vist naaet, nemlig det, at der har fundet en stor Mængde Ompostinger Sted, men dette Resultat er af meget ringe Betydning. At vi saaledes ere komne til at behandle Finantsloven i 6 Maanedes, er for det Første i Strid med den oprindelige Tanke i Grundloven, thi saavel den ældre Grundlov, som jo ogsaa var bestemt til at behandle alle Rigets Anliggender, som den gjenneføjede Grundlov fastsætter kun 2 Maanedes for Rigsdagens almindelige Samlinger, og at de have fastsat saa kort en Tid, tyder paa, at man ikke har tænkt sig, at man ved Finantslovens Behandling vilde følge den Vej, som man er gaaet. Nu kunde det jo ganske vist være det Samme, hvad Vej man er gaaet, naar blot Veien var god, men det benægter jeg; og denne Vej følges heller ikke noget som helst andet Sted; der er ikke nogen anden constitutionel Stat, hvor man i den Grad gaaer i det Enkelte og det Smaa, og hvor man i den Grad benytter Finantsloven til at tale om og fremdrage alt Muligt, saaledes som det skeer her i Landet. Et andet Resultat, hvortil vi ere komne, er jo det, at vi atter iaar faae os en foreløbig Finantslov, men jeg skal ikke dvæle herved, da dette allerede er berørt i det andet Thing. Da det synes, at et halvt Aar vil kunne komme til at slaae til, og da Rigsdagen fremtidigt skal begynde den første Mandag i October Maaned, vil dog sandsynligviis de foreløbige Finantslove i Fremtiden kunne undgaaes. Hovedsagen er imidlertid, at Rigsdagen ikke helbigt kan virke, naar den ikke har Folkets Interesse med sig, og Ingen vil kunne nægte, at det svækker og sløver Folkets Sympathi, og den kunne vi ikke undvære, naar Rigsdagens Forsamlinger faa at siges blive vedvarende. Jeg troer, at det vil være i højeste Grad uheldigt for vort hele constitutionelle Liv, hvis vi have Rigsdage, som faa at siges blive sammen hele Aaret rundt. Dette er Noget, som vi maae søge at komme bort fra, og

jeg skal tillade mig at slutte med det Haab, at det maa være sidste Gang, at vi med saa saa positive Resultater anvende saa lang Tid paa Finantslovens Behandling.

Aldler: Det er jo tildeels et personligt Spørgsmaal, rigtignok angaaende 15 Personer, som den ærede sidste Taler har reist. Der er vist Ingen, som mere end Finantsudvalgets Medlemmer nærer det Ønske, som det ærede Medlem omtalte, at Overbeholdelsen med Arbejde ikke maa blive saa stor, som den har været iaar, da Interessen ikke alene hos Thinget men ogsaa udenfor Thinget og i højeste Grad for Finantsudvalgets Medlemmer svæktes ved det betydelige Arbejde, der bliver dem paalagt, ved hvis Skjld skal jeg senere komme tilbage paa; det er mig magtpaaliggende — og derfor tillader jeg mig at tale paa Udvalgets Vegne — at man kan faae at vide, om det væsentligt er Medlemmernes egen Skjld, eller om der ikke er ganske andre Factorer. For det Første skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke vil inblade mig paa det ærede Medlems Propheti, at Finantsloven absolut maa komme tilbage fra Landstinget til os; det har forundret mig, at et Medlem af dette Thing har kunnet mene dette saa bestemt, thi jeg troer virkelig, at Thinget fatter sine Beslutninger med alt Hensyn til den constitutionelle Praxis; om der ogsaa kommer enkelte Forslag, som maaskee kunne falde, kan man ingenlunde deraf ulede den Anskuelse, at Finantsloven, saaledes som den nu gaaer til det andet Thing, absolut maa vende tilbage. Seg vil atklaa see ud over Fortiden, og jeg vil da først tillade mig at fremsætte de factiske, senere skal jeg komme med de almindelige Betragtninger. Naar Thinget ikke vil forlange, hvad det ganske vist kunde forlange, at Finantsudvalgets Medlemmer saavel fra Landet som fra Byen skulde være herinde hver Dag, Rigsdagen holder Ferie, arbejde hver evige Søndag og om Natten, har Thinget været samlet i 122 Dage inclusive Søndagene, og af disse 122 Dage har Finantsudvalget arbejdet i 63 Dage. Udvalgets ærede Ordfører og desuden de enkelte Medlemmer, som have Forslag at stille, maae naturligviis have nogen Tid til at tænke, men der er kun meget liden